Ч. 225. Пятница 26 (13) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Наслідник ґр. Голуховского. — Димісия міністра війни. — З Ради державної.

Вчера по полудни, вже по відданю часописи до друку, наспіла з Відня слідуюча телеґрама: Бар. Еренталь приняв на нинїшній авдиенциї предложену єму Монархом теку міністра справ заграничних. — Бар. Еренталь був доси амбасадором в Петербурзї а іменованє его міністром справ заграничних уважає дехто за доказ, що віденьский Двір кладе все ще велику вагу на свої відносини до петербурґского Двору. Іменованє наступило вчера рано підчас авдиенциї у Монарха, котра тревала півтора години. Бар. Еренталь пішов відтак до кабінетової канцеляриї, опісля представив ся ґенеральному ад'ютантови і відбув коротку конференцию з австрийским президентом міністрів і наконець пішов до ґр. Голуховского, щоби повідомити его о своїм іменованю; ґр. Голуховский зложив єму перший ґратуляцию. Бар. Еренталь відвідав відтак давних знакомих а опісля в готели Сахера відобрав ревізиту ґр. Голуховского. Кажуть, що амбасадора в Петербурзї поістане поки що не обсаджена.

Бюро кореспонденцийне довідує ся, що Цісар подав ґр. Голуховскому брилянти до великої ленти ордера сьв. Стефана а крім того відзначив его ще й в той спосіб, що пішов з Бурґу пішки до міністерства справ заграничних і зложив ґр. Голуховскому візиту, котра тревала чверть години. Ґр. Голуховский позістане у Відни. Нині відбуде ся заприсяженє нового міністра справ заграничних бар. Еренталя.

Майже рівночасно настала ще й друга важна зміна в міністерстві. Бюро кореспонденцийне доносить іменно, що міністер війни Пітрайх увільнений зі свого становища на власну просьбу і при тій нагоді одержав велику ленту ордера сьв. Стефана. На місце Пітрайха іменував Цісар міністром війни ґен. Шенайха, дотеперішного міністра краєвої оборони, надаючи єму рівночасно велику ленту ордера Леопольда. Причиною димісиї міністра війни мало стати ся то, що угорске правительство не хотїло згодити ся на підвисшенє континґенту рекрутів, яке предкладав Пітрайх. Наслідником Шенайха в міністерстві краєвої оборони має стати командант віденьского корпуса ґен. Фідлер.

На вчерашнім засїданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций перейшла палата до дальших нарад над наглим внесенєм п. Бегайма в справі поліпшеня платні почтових урядників. П. Міністер торговлї др. Форшт в довшій промові обговорював основно зарядженя, видані доси для поправи положеня почтових урядників і служби, та питанє, о скілько підношені жаданя можуть бути заспокоєні. Конечність полагодженя тої справи лежить на серци як посольскій палатї, так і правительству, однако при тім треба увзглядните рівночасно фінансові средства, якими держава розпоряджує. Коли би правительство хотїло увзглядните всї жаданя почтової служби, треба би на то видатку 40 міліонів корон, а на то не позваляє буджет. Однако п. міністер постарає ся о полагодженє найконечнїйших потреб тої служби в справі підвисшеня платнї, додатку і численя лїт служби. По промові пос. Штайна і ґенеральних бесїдників пп. Грубого і Прохаски принято наглість внесеня і приступлено до подрібної дискусиї над внесенєм Бегайма. По кількох відповідях пп. міністрів справ внутрішних і просьвіти на поставлені інтерпеляциї закрито засїданє, назначуючи слїдуюче на нинї по полудни.

Президент російского кабінету Столипин видав розпорядженє до ґенерал-ґубернаторів, ґубернаторів і начальників міст, звертаючи увагу, що доразові суди мають судити лише тяж-

---

8)

Тайна скупаря.

(З нїмецкого — Артура Маркмонта).

(Дальше).

І на підлозї лежало кілька паперів, она підняла їх і почала переглядати. Нараз ожили ся єї черги, на середині одного паперу було кілька знаків, котрі мали велику подібність до друкованого письма. Їй прийшли на гадку слова вітця: „Тїшу ся, що ти учила ся друкарства, оно колись по моїй смерти віддасть тобі велику прислугу“. Певна річ, що найшла тепер ключ до тайного письма.

Позбирала всї порозкидані по земли папери, очистила їх від болота і пороху і поскладала.

— Хто знає — подумала — на що они менї ще придадуть ся.

Мимо пильного занятя кидала від часу до часу погляд крізь вікно на улицю; кілька разів видавалось їй, немов би люди ставали на улици і уважно приглядали ся домови. Особливо один мужчина переходив часто попри дім і при тім не спускав очий з его вікон; відтак увійшов до дому положеного по противній стороні улиці. Ольга могла его навіть бачити в однїй з передних комнат, як він звідтам глядів до неї.

Нараз на велике своє здивованє побачила на улици свого суджоного. І він глядів як і инші безнастанно на старий дім.

З великою пильностию взяла ся она до розпізнавання дивних знаків на своїй картцї і вскінци єї неутомимій витревалости удало ся відчитати кілька коротких слів.

— Тепер вже всьо буду знати! — скрикнула з утїхою.

Між тим настала ніч. Ольга вже давно вернула була до своєї комнати на горі і там дальше мучила ся над карткою, коли нараз перервав тишину глухий удар. Першою єї річию було скрутити лїхтарню. Лише найбільша холоднокровність могла єї уратувати, о тім знала она. А властиво она й не бояла ся; бо справедливо здогадувала ся, що злодїєви буде розходити ся найбільше о мнимі скарби, а їй самій він нїчого не зробить, коли она буде поводити ся супокійно.

З револьвером в руцї зійшла осторожно по сходах на долину.

Хвильку було всьо тихо, відтак дали ся почути легкі кроки і отворили ся двері долїшної комнати.

Не рушаючись, стояла Ольга на своїм становищи; свист на улици потряс нею і з надвору дали ся чути голоси. Ольга вже бояла ся, що до дому увійде більше злодіїв, але на своє успокоєнє почула вскорі, що кроки прогомонїли, і уважала, що дальше буде.

Раз засьвітив чоловік в долїшній комнатї сірничку і при єї сьвітлі побачила она, як якийсь другий мужчина заглянув крізь двері.

Отже закрав ся все таки ще один до дому?

— Що тут діє ся? — спитав другий вломник грубим голосом.

Перший поглянув наляканий в гору і Ольга аж мало голосно не скрикнула, коли пізнала в нім свого суджоного.

— А чого ви тут глядаєте? — спитав Ральф.

— Довідаєте ся о тім на поліциї: я арештую вас, яко підозріного о убитє Гомера.

В невисказанім болю кинула ся Ольга, коли оба мужчини відійшли, на землю; що, ах, що то мало значити? Єї улюбленого суджоного обжаловано явно о скритоубийство. Самі з себе прийшли їй відтак на гадку всї ті підозрінї слова і его непонятне для неї поведенє в послїдних днях, яке по нім замітила. Ох, лише то ні! — відзивало ся в єї серци голосно. Коли б она була причувала, що єї слїдженє доведе до такого вислїду, то була би нїколи в сьвітї не брала на себе тої варти в старім домі.

Хоч як хоробро поводила ся в часї небезпечности, то однако єї відвага скінчила ся тепер. А она не могла навіть віддати ся своїм чувствам, бо вже знов почула під собою кроки; то той чоловік, що арештував єї суджоного, вернув.

Видко, що Ральф утїк єму і она лекше відотхнула.

Але що то було?

Той чоловік не був взагалї поліциянтом! — То був той самий, що перед двома днями вломив ся був до дому при ул. Зеленій.

Все більші і загадочнїйші ставали тайни і замість поясненя всьо чим раз більше мотало ся.

Якийсь час злодій нишпорив по комнатї,

ші злочини і в тих случаях, коло злочинців прихоплено на горячім учинку. Супротив того, що в деяких місцевостях виринули сумніви, чи не треба таких менше тяжких злочинів віддавати під доразовий суд і висказано бажанє установленя точного круга діланя тих судів, пригадує Столипин, що самі власти в дотичній місцевости мають рішати, чи справу треба віддати під доразовий суд, а вироку того суду не можна знати і нема против них відклику. — В місті Симферополи на Криму відбували ся в середу революцийні збори. Предсідателя зборів Вальтнера арештовано в хвили, коли він проголошував засуд смерти на кількох урядників. В тімже Симферополи довершено сими днями кілька розбійничих нападів на склепи. На зелізничі магазини у Верхнєудинку напало оногдашної ночи 20 уоружених опришків. Вояки, які случайно були на зелізничій стациї, розігнали розбишаків, а шістьох з них зловили. — З Тифліса на Кавказі доносять, що на почтовий віз ідучий з Карсу напало 10 опришків, котрі зрабували 29.000 рублів.

Звіт управляючого Совіта „Народної Торговлі“

з діяльности за рік адм. 1905/6 т. є. за час від 1. липня 1905 до 30. червня 1906.

(Дальше).

Дотично крамниць, то вже в звіті з минулого року подано на підставі зібраного материялу характеристику єствуючих крамниць і сказано, що заряд товариства поставив собі за задачу старати ся о основуванє зглядно о спонукованє до основуваня крамниць системом Рочдель, або крамниць при „Народних Домах“, яко товариствах господарско-промислових, основаних на підставі закона з 1873 року, котрих задачу і статути пояснив др. Кость Левицкий в книжочці Просьвіти „Про нові спілки господарскі“.

В тім напрямі провадив заряд дальшу акцию через відчити, реферати на вічах, та письменні пояснення, котрих уділювано безпроволочно кождому, хто лише в справі основаня крамниці до товариства відніс ся, а що в достиженю сеї ціли одною з найважнійших перепон є брак належито підготовлених до веденя крамниць людий, то заряд товариства радо приняв гадку тернопільскої „Філії Просьвіти“, щоби устроїти курс крамарский в Тернополи. Курс сей відбув ся в часі від 1.—27. грудня м. р., а делєґатом нашого товариства до веденя того курсу був п. Петрушевич.

В проґрамі курсу лежало передовсім по дати ученикам елементарні купецкі відомости, які розділено на слідуючі предмети науки: 1) Купецкі рахунки, 2) купецке книговодство, 3) торговельний закон в головних зарисах і приписи скарбові, 4) купецка кореспонденция в получению з почтовими приписами, 5) істория торговлі на Руси від найдавнійших часів, 6) засади орґанізациї Спілок для торговлі і промислу (Народні Доми, а при крамницях в тих товариствах примінене сист. Рочдель), 7) купецка ґеоґрафія, 8) торговля покладками (спосіб паковання, переховуванє, орґанізация експорту), 9) найважнійші відомости з товарознавства. Материял той вичерпано таким чином, що з загального числа викладових годин 133 припало на книговодство 68, купецкі рахунки 14, сист. Рочдель, ґеоґрафію і товарознавство по 10 годин, на купецку кореспонденцию 8, на торговельні закони і торговлю покладками по 5 годин, на історию торговлі 3 години. Делєґат нашого товариства викладав книговодство, сист. Родичель, товарознавство, разом годин 88, прочі предмети викладали члени „Просьвіти“, що сей курс орґанізували.

В рамах поданого пляну пізнали ученики практично а) спосіб веденя книговодства в примінению до вимогів сільскої торговлі, б) спосіб ладженя рахункових замкнень, в) калькуляцию товарів в получению з найважнійшими аритмечними операциями. Протягом курсу переробили ученики з самого книговодства 23 повні приміри від найлекших до найтруднійших. З калькуляциї перероблено на підставі автентичних а дуже інтересних материялів, зібраних головою крамничного Кружка, кількадесять примірів, які кидають сьвітло на розміри сільскої торговлі, а взглядно на розміри і характер потреб нашого сільского народу з одної сторони, а занедбанє і недостатки торговельної орґанізациї з другої. Пригадуємо, що крамничний Кружок оснував ся минулого року при філії „Просьвіти“ в Тернополи; обширнійша згадка про него була минулого року в нашім звіті.

Щоби з теоретичних викладів лишило ся як найбільше в памяти учеників, переритувано їх часто з виложеного предмету, і переконувано ся тим о уздібненю і зрозуміню річи. Загалом принято на курс 48 учеників, а 30 з них видержали всі тижневі і кінцеві іспити і були клясифіковані. Прочі відпали задля малого приготовленя шкільного. При клясифікациї поділено учеників на відлично уздібнених (тих було 8), від котрих вимагано виразного і зовсім вправного почерку письма, доброї вправи в рахунках елементарних, зовсім певного веденя книг ділових рахункових, а також вправного замкненя рахунків і ладженя білянсів. Від добре уздібнених вимагано вправи в купецких рахунках і ладженю замкнень, при загальних відомостях торговельних. Слабо уздібненими признано тих, що не набрали вправи в ладженю замкнень, але приучили ся веденя купецких книг і рахунків. Що той курс цілим своїми пляном відповідав потребам і практичним вимогам кругів, для яких був уряджений, доказом того є та обставина, що межи слухачами були старші крамарі, які вчили ся на курсі з великою материяльною жертвою торгу в своїх крамницях перед сьвятами і відїхали аж по присвоєню собі найважнійших предметів наукових. Одним словом курс вдоволив так учителів, як і учеників і спонукав зараз нашого товариства до постанови, щоби старати ся уряджувати такі курси дальше в порозуміню з просьвітними і економічними товариствами на провінциї. На жаль не можна було в році минулім вже нігде такого курсу урядити, за те в році адм. новім приготовляють ся курси торговельні в Залїщиках, Тлустім і Бережанах. (Д. б.)

Новинки.

Львів, дня 25-го жовтня 1906.

— Іменованя. Міністерство торговлї іменувало практикантів рахункових: Володимира Волошиньского і Зигмунда Кольмінцера асистентами рахунковими в департаменті рахунковім Дирекциї почт і телеґрафів у Львові. — Президент висшого суду краєвого у Львові іменував студента фільософії Йосифа Габуру у Львові практикантом департаменту рахункового висшого суду краєвого у Львові.

— Ц. к. краєва Рада шкільна затвердила вибір: о. дра Стефана Юрика на духовного члена гр.-кат. обряду до окружної ради шкільної заміскої у Львові; Мойсея Боднара на представителя ізраелицкої релігії до окр. ради шкільної в Надвірній та Едварда Гошарда, учителя 6-кл. муж. школи

відтак відійшов і Ольга лишила ся знов сама. Она заждала трохи, відтак підійшла тихо до вікна, котрим оба мужчини були влізли до середини. На земли лежав там дручок, яким було вікно засунене; она не могла єго вже засунути.

Чула себе недужою і пригнобленою; то, що зробив Ральф, привело єї вскорі до себе. Она почала роздумувати. Чому не сказав він їй ні слова о тім, що хотів би побачити, що єї отець полишив; атже она не надумуючись була би єму всьо сказала і дала всї пояснення.

А може она кривдила єго тим підозрінєм, може він хотів їй, укриваючись перед нею, помочи?

Она постановила собі спитати єго о те отверто зараз на другий день рано.

Але хто міг бути той другий? Она дуже рада була дізнати ся і ломила собі над тим голову. А може то був Алексій Лінер? Ага, так, тепер пригадала собі, що на поліциї показували їй єго фотоґрафію і она цілком годила ся з виглядом того злодія. Отже єї варта не була цілком безуспішна.

Нетерпеливо ждала рана, відтак забрала свої запаси, а що не могла взяти, то скрила в однім куті і пустила ся до дому.

Була пята година, на дворі було ще на пів темно, коли она потайки виходила з дому.

В холоднім поранні воздусі тряся ся від зимна і зденервованя. Так не могла ніяк пійти на поліцию, аби сказати про своє відкритє, насамперед мусїла поговорити з Ральфом.

Коли так ішла, побачила на кілька кроків перед собою Алексія Лінера. Она постановила собі не спустити єго з очий і тому держала ся все в однакім віддаленю від него.

То мусїло бути єму вкінци підозріним і він обернув ся до неї з питанєм:

— Длячого зволили ви звернути на мене свою увагу?

— Чиж на улици нема місця для всїх? — спитала ся она єго і старалась показати ся цілком рівнодушною.

Дивно їй лиш стало, що Лінер зробив на неї в тій хвили цілком инше враженє як доси. Поводив ся вічливо і прилично, єго цілий вигляд не годив ся з тим, що перше на нїм бачила.

— Називаю ся Алексій Лінер — відозвав ся знов до неї. — Коли не помиляю ся, то ви панна Баль. Я рад би з вами дещо поговорити і в послїдних днях був я вже кілька разів коло вашого мешканя.

— Я всьо передала мому адвокатови — перебила єму Ольга і рада була, коли Лінер чемно їй поклонив ся і відійшов.

В своїм мешканю застала всьо в давнім порядку. Тяжко зітхаючи, кинула ся на фотель, радуючись, що вкінци буде могла спокійно відпочати. Так сиділа довгий час, доки аж не почула ся на силах, щоби пійти відвідати Ральфа.

Поборюючи насильно своє зворушенє, потягнула за дзвінок і за хвилю стояла перед нею Ральфова мати.

— Ральфа нема — відповіла на питанє Ольги. — Не зайдеш на хвильку? Виглядаєш утомлена.

— Ні, дякую; менї богато на тім залежить, аби як найскорше поговорити з Ральфом.

Сказавши то, відійшла. Удала ся на улицю, при котрій була контора Ральфа і почала довший час приглядати ся всїм входячим і виходячим. Вкінци зайшла до середини дому.

— Він вийшов — відповіли їй. — Не лишало ся нїчого, як написати там до него лист, в котрім просила єго, аби як найскорше прийшов до неї.

(Дальше буде).

в Городку, на представителя учительского званя до окр. ради шк. в Городку; — з'орґанїзувала 1-кл. школи в Марковій (округ Підгайцї) і в Лікти (окр. Турка); — перемінила 1-кл. школи на 2-клясові: в Жукотинї (окр. Коломия), в Тяпчи (окр. Долина) і в Млинисках (окр. Теребовля); — порішила збудувати 1-кл. школу в Сїльци (окр. Станиславів) при помочи запомоги зі шкільного фонду краєвого і признала безпроцентові позички на будову шкіл: в Нусмицях (окр. Сокаль) в квотї 4.000 К і в Дебеславцях (окр. Коломия) в квотї 3.000 К. — Кр. Рада шкільна, за згодою митрополичого ординарияту, допустила до науки релїґії в середних школах для учеників І. кл. гр.-кат. обряду, підручник апробований австрийским епископатом, виданий в рускім перекладї накладом ц. к. видавництва шкільних книжок п. заг.: „Більший катехизм християньско-католицкої релїґії". Та апробата обовязує від початку біжучого шкільного року.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** подає до відомости: З причини направи мосту на Прутї рух ваґальний поїздів межи стациями Надвірняньске передмїстє а Слобода Рунґурска копальня, коломийских зелїзниць льокальних буде здержаний від 22 до 26 жовтня включно, від 29 жовтня до 2 падолиста включно, від 5 до 10 падолиста включно і від 13 до 15 падолиста включно. В днях 27 і 28 жовтня, а також 3, 4, 11 і 12 падолиста рух поїздів межи тими стациями буде удержаний. Повисші перерви не впливають на рух поїздів межи Коломиєю, Надвірняньским передмістєм і Шепарівцями-Княждвором.

— **Зміна команданта перемиской кріпости.** Дневник розпоряджень войскових оголошує увільнєнє ґен.-поручника Зідлера, команданта кріпости в Перемишли, зі взглядів на стан здоровля з того становища, а заразом іменованє ґен.-майора Антония Венуса, команданта XIII. бриґади артилєриї, командантом перемиской кріпости.

— **З „Сокола".** З початком падолиста переносить ся львівский „Сокіл" на нове господарство до будинку „Дністра", де винаняв ґімнастичну салю, пригожу також на вечерки і вечерницї. По інавґурацийнім вечерку, заповідженім на 8 падолиста, задумує забавова комісия „Сокола" уладжувати по змозї що недїлї і сьвята о 5 годинї по полудни серию відчитів, по яких кождого разу буде музикально-вокальний вечерок з ґімнастичними вправами, зложений з 6 до 8 точок. Перший такий виступ буде в недїлю 11 падолиста. Читати буде проф. Боберский в области руханки. Зараз другої недїлї буде читати п. В. Пачовский єму з найновійшої нашої лїтератури. По обох відчитах наступить часть концертова. Низький вступ на ті вечерки подасть можність кождому провести у вільних від щоденної працї днях кілька пополудневих годин з моральним хісном і приємностию, а „Соколови" допоможе ся тим чином сплачувати високий для него чинш за ґімнастичну салю, котра так конечно була потрібна для его дальшого розвитку. В суботу дня 17 падолиста відбудуть ся в тій сали вечерницї з танцями.

— **Фальшівники банкнотів.** Процес против фальшівників банкнотів у Відни відбуває ся вже пятий день і виказує наглядно, в як хитрий спосіб дібрана спілка старала ся фабрикувати фальшиві банкноти і ошукувати ними головно людий у всхідній Галичинї. Головному фабрикантови Шапірі стануло було дуже то в пригодї, що его син вивчив ся був штуки друкарскої. На льондоньскім передмістю Вітчепель, славнім з того, що там повно нор, в котрих криє ся всяка зволоч, що боїть ся божого сьвітла, мав Шапіра аж три доми: в однім мали его син і зять друкарню, в другім мешкав сам Шапіра з родиною, а в третім мешкав его ґенеральний штаб, котрий складали: Хаїм Швальб, Арон Гольдер, Абрамко Фіш, Айзиг Буттервайх і Дудьо Юґенд.

Хаїм Швальб сфальшував був в Галичинї в 1903 р. векслї на 30.000 корон і длятого втік до Льондону. Тут мешкав він разом з Гольдером, котрий був аґєнтом Шапіри і мав пускати фальшиві банкноти на Угорщинї. В тім самім роцї в жовтни приїхав до Льондону також і Фіш, нібито, щоби тут продати якісь копальнї нафти, а по правдї щоби стануги до спілки у фабрикациї банкнотів; разом з ним приїхав був також Айзиг Буттервайх, котрий вже перед тим був караний осьмимісячним арештом за криду і недопущенє до екзекуциї. В сїчни 1904 р. приступив був Фіш до шапочника Дудя Юґенда і спитав его, чи він не знає якого способу, як би можна добре з'ужиткувати підроблені банкноти. Той Юґенд був нещастєм для фальшівників, бо він то їх опісля зрадив.

Тимчасом многі особи в Галичинї одержували листи з Льондону, в котрих предкладано купно фальшивих банкнотів. Листи розписували Шапіра і Фіш, а в них називали банкноти то „тютюновим листєм", то „хусточками" або коротко „товар". В однім з тих листів каже ся: „При тім „товарі", який тепер лагодить ся, ви перші, що его дістанете і можете бути певні, що товар буде так добрий, що можете его вовсїм спокійно дати до всїх інституций банкових без страху і обави".

Хаїм Швальб довідавшись все докладно, постановив був скористати з того в своїм інтересї і написав до австро-угорскої амбасади в Льондонї письмо, в котрім писав, що знає про одну річ, котра може австро-угорскому правительству принести богато мілїонів зиску, але за то жадає він якоїсь нагороди і застановленя против него в Галичинї слїдства за фальшованє векслїв. Пізнійше подав він був амбасадї адреси Шапіри і Фіша та подав донос навіть до австрийского мінїстерства фінансів. Але Шапіра, хитра штука, умів заздалеґідь устеречи ся полїциї та ще й остеріг Швальба, щоби уважав на своє житє, бо коли буде потреба, то всї скажуть, що то він Швальб єсть той, котрий підробляв гроші. Рівночасно писав Шапіра до якогось Лейзора Фішля, що в его помешканю була ревізия, але не знайшли нїчого, бо він „36 тютюнових листків" знищив.

Тимчасом старав ся Фіш позискати Дудя Юґенда для ширеня фальшивих банкнотів; але той в жовтни 1904 р. доніс о тім Намістництву у Відни. Шапіра вислав був до Юґенда на взорець банкнот на пятьдесять корон, але Юґенд пізнав зараз, що то правдивий. Під конець марта 1905 приніс був Шапіра Юґендови три аркуші з видрукованими на них банкнотами на 50 корон, а Юґенд один такий аркуш післав до Намістництва у Відни. Тимчасом Шапіра пізна фотоґрафа Бобкера до вироблюваня фальшивих банкнотів і купив друкарску машину за 35 фунтів штерлїнґів (820 корон). За помочию неґативних плит, які робив Бобкер, виробляли Фіш і Буттервайх банкноти, а гроші на то діставали з Угорщини і Галичини, яко задаток на „товар". Сам Шапіра був так осторожний, що не показував ся у фабрицї, лиш посилав свого заступника Шльому Піпеса.

В липни 1905 приїхали Фіш і Шапіра до Кракова, де замельдували ся під фальшивими іменами. Тут показували они ріжним людем фальшиві банкноти і казали, що вже богато таких пустили на Угорщинї. Звідси поїхали они до Львова і тут показували фальшиві банкноти купцеви Леблеви і его приятелеви Беґляйтерови та завізвали їх, щоби они постарали ся о купців. Звідси поїхали до Станиславова, але вже в серпни втекли назад до Льондону, бо їх перепудило арештованє їх спільника Каца а відтак і донька Шапіри, Сара, в Льондонї остерегла его телеґрафічно. В слїд за тим пішли арештованя в Галичинї і на Угорщинї, Швальба арештовано у Відни а у вересни 1905 арештовано Шапіру, Фіша і Буттервайха в Льондонї.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.** В четвер дня 25 с. м. „Анонїми", знаменита штука в 3 діях. Штука ся відзначає ся незрівнаним гумором. — В суботу дня 27 с. м. „Весїля при лїхтарнях", оперета Офенбаха, і „На сїножати", картина зі співами і танцями Яновскої. — В недїлю 28 с. м. „Запорожець за Дунаєм", народна оперета в 3 діях Артимовского, і „Вечерницї", твір музичний Нїщиньского. — Ві второк 30 с. м. „Барон циганьский", в 3 діях Штравса.

Телеґрами.

Віденi 25 жовтня. На нинїшнім засїданю комісиї реформи виборчої, на котрім явили ся президент мінїстрів бар. Бек і мінїстер справ внутрішних Біляндт, поставив посол Ґесман компромісовє внесенє, в котрім сказано, що зміни в §§. 1, 4, 5, 33—37 і 42 закона виборчого і закона о подїлї округів можуть бути ухвалені лиш в присутности що найменше 343 членів палати. В число то не входять посли, котрі суть заразом членами кабінету, членами президиї або секретарями сповняючими функцию в день голосованя.

Відень 25 жовтня. Внесенє компромісове Ґесмана ухвалила комісия 32 голосами против 12.

Петербург 25 жовтня. Рада мінїстрів ухвалила знизити стопу процентову банку селяньского на 4½ прц.

Москва 25 жовтня. Рада міска згодила ся 52 голосами против 6 (52 радних здержало ся від голосованя) на усунене з ради міскої Муромцева, Комісарова і Лебедова потягнених до одвічальности за підписанє відозви виборґскої.

Радом 25 жовтня. Вчера о 3 год. 15 мін. по полудни напало 8 узброєних людий на віз товаровий на стациї радомскої зелїзницї і зрабували около 1000 рублїв. Точно означити суми доси не було можна. Підчас нападу зранено двох вояків.

Петербург 25 жовтня. Президент мінїстрів завізвав власти міскі, щоби всякими средствами примусовими стягали від земств залягаючий податок.

Лодзь 25 жовтня. Оногди доконано знов в ріжних сторонах міста строгих ревізий і арештовано около 100 осіб обоєго пола. Бійкам межи робітниками социялїстами а народовцями, котрих змушують до залишаня роботи, також нема кінця.

Курс львівский.

Дня 24-го жовтня 1906.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	576·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% премiов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·—	100·70
4½% листи застав. Банку краєв.	100·50	101·20
4% листи застав. Банку краєв. .	97·30	98·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·30	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	99·30	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	96·90	97·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·50	98·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·30	97·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·40	96·10
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Курс віденьский:		
Австрийскі черв. хреста . .	46·50	48·50
Угорскі черв. хреста . .	28·—	29·50
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	54·—	60·—
Базилїка 10 кор. . .	21·30	23·30
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).